

РЕШЕНИЕ

№ 262

гр. гр. Хасково, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря М. Д. Борисова
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20215640101200 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс,
вр. §19 ал.1 от ПЗР към ЗИДАПК вр. § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ вр. чл. 28а, ал. 1 от
ППЗСПЗЗ.

Образувано е по повод жалба на М. Х. Т., против Заповед № 484 от 25.03.2021г. на
Кмета на Община Хасково, с която е възстановено правото на собственост при условията
на § 4б, ал.1 от ПЗР на ЗСПЗЗ на наследниците на Д.Н. Ж. върху новообразуван имот с
идентификатор 77195.706.75. Иска се отмяна на атакуваната заповед като нищожна, а при
условията на евентуалност като незаконосъобразна поради противоречие с материалния
закон и издадена при допуснати съществени нарушения на
административнопроизводствените правила.

Жалбоподателят твърди, че на основание Нотариален акт № 007, том 12, рег. № 9096,
дело № 802 от 27.12.2013 г., вписан в Служба по вписванията с вх. рег. № 10740/27.12.2013
г. бил собственик на поземлен имот с идентификатор № 77195.706.75 по кадастралната
карта и кадастралните регистри на гр. Хасково, одобрени със Заповед № РД-18-
63/06.10.2006 г. на Изпълнителния директор на АГКК, целият с площ 442 кв.м. по скица на
СГКК, а по нотариален акт с площ от 500 кв.м., с номер по предходен план - имот с № 85А.

Със Заповед № 484/25.03.2021 г. на Кмета на Община Хасково, издадена на
основание §4к, ал. 7 от ПЗРЗСПЗЗ правото на собственост върху поземлен имот с
идентификатор № 77195.706.75 било възстановено при условията на §4б, ал. 1 от ПЗРЗСПЗЗ
на наследници на Д.Н. Ж.. Заповед № 484/25.03.2021 г. на Кмета на Община Хасково била

връчена на наследниците на С.Г.Т., независимо, че последният бил прехвърлил правото на собственост върху процесния имот още през 1996 г. на сина си Г.С.Т., което било видно от Нотариален акт за покупко- продажба № 8, том X, дело № 4002/1996 г. от 26.09.1996 г. През годините имотът бил предмет на няколко разпоредителни сделки, последната от които била извършена между жалбоподателката и К. Г. Т. покупко-продажба от 2013 г.

Жалбоподателката посочва, че Заповед № 484/25.03.2021 г. на Кмета на Община Хасково не ѝ е била връчвана. Същата представлявала индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от Административнопроцесуалния кодекс, с който непосредствено се засягали основни нейни права и законни интереси, каквото било правото ѝ на собственост върху горепосоченият имот. Това обстоятелство обуславяло и правният ѝ интерес от обжалване на заповедта, независимо, че същата не ѝ била връчена. Административният орган неправилно определил кръга на заинтересованите лица по чл. 61, ал. 1 от АПК, като вместо на жалбоподателката, съобщил за издаването на заповедта на наследниците на лицето, което е било собственик на имота до 1996 г.

Поддържа се в жалбата, че Заповед № 484/25.03.2021 г. на Кмета на Община Хасково е незаконосъобразна, тъй като със същата, Кметът на Община Хасково наредил да бъде възстановено правото на собственост при условията на §4б, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ на наследниците на Д.Н. Ж. върху новообразуван имот с идентификатор № 77195.706.75, ж. р. „****“, землище на гр. Хасково, с площ 442 кв. м. при граници и съседи: имоти с номера 77195.706.440, 77195.706.76, 77195.706.77, 77195.706.78 и 77195.706.74.

Оспорваната заповед била и нищожна като била издадена от Кмета на Община Хасково при липса на компетентност, противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 28а, ал. 1 ППЗСПЗЗ "За възстановяването, съответно за придобиването, на правото на собственост върху всеки от новообразуваните имоти се издавала заповед от кмета на общината с точно индивидуализиране на имота въз основа на влязъл в сила план по чл. 28, ал. 4 и документ за заплатена сума по влязла в сила оценка на земята или сградата. В случая, Планът на новообразуваните имоти за жилищен район "****", гр. Хасково бил одобрен със Заповед № ДС-28- 1/11.06.2019 г. на Областния управител на област Хасково. Заповедта на Областния управител, с която бил одобрен ПНИ, в частта му касаеща ПИ № 77195.706.75 била нищожна и не пораждала целените с нея правни последици като в тази връзка са изложени следните съображения:

Съгласно §4к, ал. 1 ПЗРЗСПЗЗ, ПНИ се изработвал за земите, предоставени за ползване на граждани въз основа на актове по §4 и одобрен помощен план. Съгласно чл. 18г, ал. 1, т. 1 ППЗСПЗЗ границите, върху които собствеността се възстановявала по реда на §4 ПЗРЗСПЗЗ се определяли от съответната общинска служба по земеделие или избран от нея изпълнител. Съгласно ал. 2 на същия член границите на тези територии се утвърждавали с решение на общинската служба по земеделие и се отразявали върху изходната картна основа по чл. 18, ал. 3. От анализа на горепосочените разпоредби се налагал извода, че имот, който не е предоставян за ползване по силата на актове на Президиума на Народното

събрание, на Държавния съвет и на Министерския съвет не може да се включва при изработването на план на новообразуваните имоти. Не можело да е обект на ПНИ и имот, който не е бил включен в границите, върху които собствеността се възстановява по реда на §4 ПЗРЗСПЗЗ, определени с решението на общинската служба по земеделие.

ПИ № 77195.706.75 не бил предоставян за ползване въз основа на актовете по §4, поради което за него не били приложими разпоредбите на §4 и сл. от ПЗРЗСПЗЗ. Имотът не попадал в границите, определени по чл. 18г, ал. 1, т. 1 от ППЗСПЗЗ. Това се установявало и от Регистъра на новообразуваните имоти по §4 ПЗРЗСПЗЗ към ПНИ за жилищен район "*****", гр. Хасково. В същия липсвала информация в графи "Ползвател на имота", "Удостоверение за ползване, издадено преди 1990 г" и "Заповед на Кмета по §62, ал. 4 от ППЗСПЗЗ и платежен документ". Одобряването на ПНИ за ж.р. "*****" за имот, който не попадал в територии по §4 и сл. от ПЗРЗСПЗЗ водел до съществен, тежък порок при издаването на крайният административен акт, който не можело да бъде saniран с изтичане на срока за неговото обжалване.

Пречка за включването на ПИ №77195.706.75 при изработването и одобряването на ПНИ за ж.р. „*****“ било и обстоятелството, че за същия имало влязъл в сила и приложен регулационен и застроителен план. Същият бил одобрен със Заповед №109/07.02.2003 г. на Кмета на Община Хасково.

Поземлен имот с идентификатор № 77195.706.75 не бил идентичен със земеделската земя на Д.Н. Ж., поради което за неговите наследници не било налице законово основание за вписване върху този имот, в регистъра към плана на новообразуваните имоти за ж. р. „*****“, гр. Хасково.

Въз основа на изложените съображения, жалбоподателката иска от съда да бъде извършен косвен съдебен контрол за законсъобразност на Заповед № ДС-28-1/11.06.2019 г. на Областния управител на област Хасково, в частта и с която е одобрен ПНИ за ПИ №77195-706.75 като нищожността на административния акт, с който е одобрен ПНИ за ж.р. "*****", гр. Хасково влечал след себе си нищожност и на Заповедта на Кмета на Община Хасково, издадена на основание §4к, ал. 7 от ПЗРЗСПЗЗ.

Моли да бъде прогласена нищожността на Заповед №484/25.03.2021 г. на Кмета на Община Хасково, а в условията на евентуалност се прави искане за отмяна на горепосочената заповед като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от процесуален представител в лицето на адв. Е. Х. от АК – Хасково, който поддържа доводите си за основателност на жалбата, както и направените искания.

Ответникът оспорва жалбата като счита, че издаденият административен акт е правилен и законосъобразен. Претендира деловодни разноски.

Заинтересованата страна И. Н. Д. чрез назначения й особен представител адв. С. Ч. от АК – Хасково, оспорва жалбата.

Заинтересовани страни Д. Г. Т., Г. Н. Ж., Т. Ж. Ж., Д. Д. Ж., Е. Н. Ж., Д. Н. Ж., И. М. Ж., Б. Р. Ж. и З. А. Ж., последните две от които конституирани като такива на мястото на починалия в хода на производството Р. Ж. Ж. с протоколно определение № 396 от 12.04.2023 г., постановено по настоящото дело, не се явяват в съдебно заседание и не вземат становище по жалбата.

В депозираните писмени отговори заинтересованите страни М. Г. Р., В. Я. Р. и Д. П. Г. заявяват, че нямат претенции към ПИ № 77195.706.75, който не притежават и не владеят, посочват, че не оспорват собствеността на жалбоподателката по отношение на имота. К. Г. Т. поддържа основанията, изложени в жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от Заповед № 484/25.03.2021г. на Кмет на Община Хасково, същата е издадена на основание §4к, ал.7 от ПЗРЗСПЗЗ и чл.28а, ал.1 от ППЗСПЗЗ във връзка с §4б, ал.1, изр. първо от ПЗРЗСПЗЗ въз основа на влязъл в сила план на новообразуваните имоти за ж.р. „****“, землище гр.Хасково, одобрен със Заповед № ДС-28-1/11.06.2019 г. на областния управител на Област Хасково, решение по чл.14, ал.1, т.3 ЗСПЗЗ № 36-51/01.04.1998г. на ОСЗГ по заявление № 50905 по чл.11 от ЗСПЗЗ и скица № 4325/10.03.2021 г. и със същата се възстановява правото на собственост при условията на §4б, ал.1 от ПЗР на ЗСПЗЗ на наследниците на Д.Н. Ж. върху новобразуван имот в строителни граници, определени с околоръстен полигон, одобрен с решение № 67/29.02.2000г. на Общински съвет Хасково с идентификатор 77195.706.75, ж.р. „****“, землище гр.Хасково, с площ 442 кв. м. при граници и съседи: 77195.706.440, двор; 77195.706.76, двор; 77195.706.77, двор; 77195.706.78, двор; 77195.706.74, двор. Посочено е в заповедта, че няма ограничения в собствеността.

В тази връзка като писмено доказателство е прието по делото и Решение № 67 по Протокол № 6 от 29.02.2000г. на Общински съвет Хасково, с което на основание чл.105, ал.3 от ППЗТСУ е одобрен околоръстен полигон на земите по ал.2 §4 от ЗСПЗЗ като селищно образувание „*****“, както и околоръстения полигон на земите по ал.3, §4 от ЗСПЗЗ като в строителните граници на гр.Хасково, се включат зоните „*****“, „****“, „*****“, „****“ и „*****“.

По делото е представена и цитираната в обжалваната заповед – скица № 4325 от 10.03.2021 г. на процесния новообразуван имот с идентификатор 77195.706.75 по план на новообразуваните имоти на ж.р. „****“, гр. Хасково, одобрен със Заповед № ДС-28-1/11.06.2019 г. на Областен управител на област Хасково. Като собственици в скицата са посочени наследниците на Д.Н. Ж..

Изпратени са писма – съобщения от 22.04.2021 г. на Община Хасково до наследниците на Д.Н. Ж. – заинтересованите страни И. Н. Д., Г. Н. Ж., Т. Ж. Ж., Д. Д. Ж., Е. Н. Ж., Д. Н. Ж. и Р. Ж. Ж., както и до наследниците на С.Г.Т. (заинтересованите страни К. Г. Т., Д. Г. Т., М. Г. Р., В. Я. Р. и Д. П. Г.), с което им се съобщава за издаването на заповедта и за възможността за обжалване. Според приложените по делото известия за доставяне

адресатите с изключение на Д. П. Г. и И. Н. Д., са получили съобщението на Община Хасково.

Заповед № ДС-28-1/11.06.2019г. на Областен управител на Област Хасково се сочи за издадена, на основание §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл.32, ал.1 от Закона за администрацията и въз основа на представената документация, съгласно т.3.8 на Заповед № РД-46-494/22.08.2003г. на МЗГ /Заповед № РД-02-14-454 от 22.08.2003г. на МРРБ/ за определяне на технически изисквания и условия за контрол към планове по §4к, ал.1 от ПЗР на ЗСПЗЗ. С нея е одобрен плана на новообразуваните имоти в М 1:1000 на жилищни райони /ж.р./: ж.р. „*****“, ж.р. „****“, ж.р. „****-1“ и местност „Халилово – юг“, в землището на гр.Хасково, Община Хасково, приет от Комисията по чл.28б, ал.2 от ППЗСПЗЗ. Тази заповед е обнародвана в Държавен вестник бр. 51/28.06.2019г., като по отношение на процесния ПИ не е била обжалвана и е влязла в сила на 12.07.2019 г., според предоставените за това данни от Областния управител на област Хасково.

От представеното от ответника удостоверение за идентичност на лице с различни имена с изх. № Служебно – 251 от 22.04.2021 г. е видно, че Д.Н. П. и Д.Н. Ж., са имена на едно и също лице с ЕГН *****.

Безспорно е също обстоятелството, че заинтересованите страни И. Н. Д., Г. Н. Ж., Т. Ж. Ж., Д. Д. Ж., Е. Н. Ж., Д. Н. Ж., Б. Р. Ж. и З. А. Ж. са наследници на Д.Н. П. (Ж.) за което са представени по делото и удостоверение за наследници с изх. № Служебно – 199/04.04.2021 г., издадено от Община Хасково и служебно изискана от съда справка с изх. № 1817/26.09.2022 г. чрез отдалечен достъп до Регистъра на населението – НБД „Население“ към ГД „ГРАО“ при МРРБ за починалия в хода на производството Р. Ж. Ж..

Установява се от удостоверение за наследници с изх. № Служебно – 203/07.04.2021 г., издадено от Община Хасково, че наследници на С.Г.Т. са конституираните като заинтересовани страни К. Г. Т., Д. Г. Т., М. Г. Р., В. Я. Р. и Д. П. Г..

В представеното извлечение от регистър на новообразуваните имоти по §4 ПЗРЗСПЗЗ за ж.р „**** 1“, гр. Хасково, ЕКАТТЕ 77195; територия с трайно предназначение урбанизирана, НТП на имотите – „За индивидуално застрояване“ фигурира и процесният новообразуван имот № 77195.706.75 с площ от 442 кв.м., идентичен по номер и площ с имот, предоставен на ползвател преди 1990 г. или имот в границите на стария имот; със стар № 597(85А среда) по КП, одобрен със заповед № 969/88г., без отразени данни за закупена площ от ползвателя и за име на ползвателя; с имена на правоимащия стар собственик или на собственика към датата на приемане на помощния план – С.Г.Т. и Д.Н. Ж., с акт за собственост към датата на приемане на помощния план – НА № 194 от 1990 г., без данни за удостоверение за ползване, издадено преди 1990 г., и за заповед на кмета по §62 ал.4 от ППЗСПЗЗ и платежен документ; с данни от решението по чл.14, ал.1, т.3 от ЗСПЗЗ за стария имот - № по заявление 50905; име на стария собственик – Д.Н. Ж.; Решение на ПК – 36-51/01.04.1998 г.

Относно процесния имот са приети като писмени доказателства и представени по

делото от Общинска служба „Земеделие“ - Хасково решение /дубликат/ № 36-51 от 01.04.1998г. за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на град Хасково на наследниците на Д.Н. Ж., на Поземлена комисия – Хасково по Заявление вх.№ 50905 от 23.01.1992 г. от Г. Н. Ж., според което е признато право на собственост на посочените лица в съществуващи, възстановими стари реални граници на следните имоти: нива от 20.000 дка, находящ се в терен по §4 на гр.Хасково, в местността Ючки лозя, установен с опис - декларация. Посочено е, че това възстановяване ще се извърши при условията на чл.28 ППЗСПЗЗ, като имотните граници ще се определят въз основа на влезлия в сила план на новообразуваните имоти по чл.28 ал.9 ППЗСПЗЗ.

Приобщена към доказателствения материал по делото е и цялата преписка по Заявление № 50905 освен посоченото решение на ПК, а именно Заявление вх. № 50905/20.01.1992г., ведно с Декларация от Д.Н. Ж., Опис-Декларация от Д.Н. Ж.; Заявление-Декларация вх. № 119/28.03.1956г. до Председател на ТКЗС гр. Хасково; Заявление от Д.Н. Ж. от 09.02.1951г. до ТКЗС гр. Хасково; Саморъчно завещание от Д.Н. П. от 29.05.1985г.; Протокол от 30.03.1993г. на нотариус Х.К. при Районен съд – Хасково; Договор за доброволна делба, сключен между Ж.Н. П. и Д.Н. П. от 31.05.1956г., заверен пред Народен съдия, ведно със съдържанието на акта; Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 399 от 26.09.1919г. на Нотариус при Окръг Хасково; Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 400 от 26.09.1919г. на Нотариус при Окръг Хасково.

За удостоверяване правото си на собственост върху процесния недвижим имот от страна на жалбоподателката са представени Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 007, том 12, рег.№ 9096, дело № 802 от 2013 г. на Нотариус с № 353, с район на дейност РС – Хасково; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 8, том 10, дело № 4002 от 1996г. на Хасковски районен съдия; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 27, том 1, дело № 69 от 1997г. на Хасковски районен съдия и Нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по давност и наследство № 194, том 2, дело № 636 от 1990г. на Хасковски районен съдия;

По силата на Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 007, том 12, рег.№ 9096, дело № 802 от 2013 г. на Нотариус с № 353, от регистъра на НК на РБългария, К. Г. Т. продава на М. Х. Т. поземлен имот с идентификатор № 77195.706.75 по КККР на гр.Хасково, одобрена със заповед № РД-18-63/05.10.20206 г. на Изпълнителния Директор на АК – София, в местността „**** I“, с площ 442 кв.м. по скица на СГКК, а по НА с площ 500 кв.м., с трайно предназначение – урбанизирана, с начин на трайно ползване – ниско застрояване (до 10 м.) и със стар идентификатор – имот № 85 А по НА, а по скица на СГКК – имот № 597, при съседни за имота: 77195.706.77; 77195.706.76; 77195.706.439; 77195.706.440; 77195.706.74 и 77195.706.78.

С Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 8, том 10, дело № 4002 от 1996г. на Хасковски районен съдия, С.Г.Т. продава на сина си Г.С.Т. нива с площ от 500 кв.м., находяща се в местността „**** I“, старо наименование на местността „*****“,

Хасковско землище, заснет по полския кадастър с пл.№ 85 А, заедно с построената в имота стопанска постройка – обор на 50 кв.м.

По силата на Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 27, том 1, дело № 69 от 1997г. на Хасковски районен съдия Г.С.Т. продава на дъщеря си К. Г. Т. посочената нива.

Видно от Нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по давност и наследство № 194, том 2, дело № 636 от 1990г. на Хасковски районен С.Г.Т. е признат за собственик по давностно владение и наследство на нива с площ от 500 кв.м., находяща се в местността „*****“/о-в ***/, Хасковско землище, отредена за парцел № 85А.

Представена е по делото и Заповед № 109 от 07.02.2003г. на Кмет на Община Хасково, с която на основание чл.129, ал.2 от ЗУТ, чл.58 от ЗУТ и протокол № 13/30.07.2002 г., т. XXV на Експертния съвет по устройство на територията е одобрен от Кмета на Община Хасково, подробен устройствен план за поземлен имот 85, м. „**** I“ гр.Хасково като от неурегулиран поземлен имот 85 се образува урегулиран имот по имотни граници.

Съдът прие като доказателство и Определение № 2145/15.12.2022 г., постановено по гр.дело № 2044 по описа за 2022 г. на РС-Хасково, влязло в сила на 27.01.2023 г., от което се оставя без разглеждане жалба с вх. рег. № 13108/10.08.2022 г. против Заповед № ДС - 28 - 1 от 11.06.2019г. на Областен управител на област Хасково, в частта на ПИ № 77195.706.75.

Останалите писмени доказателства по делото съдът намира за неотнормими за разрешаване на въпросите, предмет на настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт, съдът достига до следните правни изводи:

Съдът намира жалбата за процесуално допустима като подадена от надлежно активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорване на акта. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, с който пряко и непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателя и който подлежи вкл. и на съдебен контрол за законосъобразност. Освен това са релевирани и основания, касаещи нищожност на административния акт, поради което жалбата не е ограничена във времето - аргумент от чл. 149, ал. 5 АПК. Същата е и редовна, тъй като отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 АПК. Следователно, жалбата е допустима.

Разгледана по същество обаче, същата е неоснователна по следните съображения:

На първо място следва да се посочи, че в закона не са формулирани изрично основанията за нищожност на административните актове, като в теорията и съдебната практика последователно се застъпва становището, че такива са посочените в чл. 146 АПК основания за незаконосъобразност (когато е издаден от некомпетентен орган или извън пределите на компетентността на надлежния орган, когато е издаден във форма, различна от нормативно определена или е издаден по несъответен ред). Нарушенията обаче следва да са толкова съществени, че съществуването на административния акт в правната действителност е нетърпимо. Преценката за нищожност се извършва за всеки отделен

случай в зависимост от степента на допуснатото правонарушение. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съдебната практика приема освен това, че основанията за нищожност са само тези по чл.146 т.1 и т.2 АПК, а основанията по т.3 и т.4 обосновават незаконосъобразност на индивидуалния административен акт /в този смисъл решение № 5924/25.04.2012г. по адм. д. № 9418/2011 г. на ВАС, I отд./. Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност само, ако са толкова сериозни, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). Според правната теория нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, когато е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта; когато, ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

В случая, съдът приема, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган. Жалбоподателят оспорва Заповед на Кмета на община Хасково, с която е наредено да бъде възстановено правото на собственост при условията на § 4б, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ на наследниците на Д.Н. Ж. върху новобразуван имот в строителни граници, определени с околоръстен полигон, одобрен с решение № 67/29.02.2000г. на Общински съвет Хасково с идентификатор 77195.706.75, ж.р.“*****“, землище гр.Хасково, с площ 442 кв. м. при граници и съседи: 77195.706.440, двор; 77195.706.76, двор; 77195.706.77, двор; 77195.706.78, двор; 77195.706.74, двор; ограничения в собствеността няма. Съгласно § 4к, ал. 7 ПЗРЗСПЗЗ и чл. 28а, ал. 1 ППЗСПЗЗ за възстановяването, съответно за придобийването, на правото на собственост върху всеки от новообразуваните имоти се издава заповед от кмета на общината. В настоящия случай обжалваният административен акт е за възстановяване на право на собственост и е издаден от кмета на общината по местонахождение на имота, следователно оспореният административен акт е издаден от материално и териториално компетентния орган.

Оспорваният акт е съставен и в законоустановената писмена форма, като съдържа всички реквизити, отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК, включително и на тези предвидени в чл. 28а, ал. 1 ППЗСПЗЗ, а именно посочени са номер на имота от ПНИ, местоположението, размера, границите, съседите, наличието на сгради, както и ограниченията на собствеността и основанията за тях, а и към заповедта е издадена скица № 4325/10.03.2021 г.

Видно от съдържанието на процесната заповед във връзка с правните и фактическия основания, служещи като причина за издаването и, следва да се посочи, че Заповедта е издадена на основание § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ, чл. 28а, ал. 1 от ППЗСПЗЗ във връзка с § 4б, ал. 1, изр. първо от ПРЗСПЗЗ въз основа на влязъл в сила план на новообразуваните имоти за ж.р.“*****“, землище гр.Хасково, решение по чл. 14, ал. 1, т.3 от ЗСПЗЗ № 36-51 от

01.04.1998 г. на ОСЗГ по заявление № 50905 по чл. 11 от ЗСПЗЗ и скица № 4325/10.03.2021 г. Тоест основание и положителна предпоставка за издаването на заповед по § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ е наличието на влязъл в сила ПНИ. Освен, че това обстоятелство не е спорно между страните, то се установява и от събраните по делото писмени доказателства – съгласно писмото на Областния управител на област Хасково със Заповед № ДС-28-1/11.06.2019г. на Областен управител на Област Хасково е одобрен плана за новообразуваните имоти на земи по § 4 и следващите от ЗСП на ж.р. „**** 1“ гр. Хасково, обнародвана в Държавен вестник бр. 51/28.06.2019г., като по отношение на поземлен имот с идентификатор 77195.706.75 в законоустановения срок не е подадена жалба и заповедта е влязла в сила на 12.07.2019 г.

Тук е мястото да се посочи още, във връзка с искането на жалбоподателката за извършване на косвен съдебен контрол за законсъобразност на Заповед № ДС-28-1/11.06.2019 г. на Областния управител на област Хасково, в частта и с която е одобрен ПНИ за ПИ №77195-706.75, доколкото нищожността на административния акт, с който е одобрен ПНИ за ж.р. "****", гр. Хасково влечал след себе си нищожност и на Заповедта на Кмета на Община Хасково, издадена на основание §4к, ал. 7 от ПЗРЗСПЗЗ, че макар образуването по повод на това оспорване гр.дело № 2044 по описа за 2022 г. на РС-Хасково, да е приключило с оставяне на жалбата без разглеждане съобразно Определение № 2145/15.12.2022 г., влязло в сила на 27.01.2023 г., то същото е неоснователно. Извършването на косвен съдебен контрол от страна съда по отношение на този административен акт съдът намира за недопустимо.

Косвен контрол се упражнява от съдилищата, когато съдът няма за основен предмет на процеса съответния административен акт, но той се произнася по неговата законосъобразност във връзка с решаването на друг спор, който е конкретният предмет на съдебния процес. Това са случаите, при които съдът, за да реши основния спор в процеса, трябва да прецени като предварителен въпрос дали един акт, действие или бездействие на административен орган е бил законосъобразен. Същественото е, че съдът решава друго дело, но изходът на това друго дело зависи от преценката за законосъобразност на един страничен за делото административен акт. При косвения контрол съдът не решава правната съдба на акта. Съдебната преценка за законосъобразност на акта има значение само за конкретното дело. За разлика от прекия контрол, при упражняване на косвения контрол съдът не може да отмени незаконосъобразния акт. Значението на косвения съдебен контрол е, че съдът отказва да зачете действието на един незаконен административен акт по конкретно дело и с това спомага за утвърждаване на законността в администрацията.

Настоящия съдебен състав, намира, че такъв съдебен контрол не може да бъде осъществен в конкретния случай. Такава правна възможност и проверка за валидност на административен акт по реда на чл.17, ал.2 ГПК има само съдът в рамките на общото гражданско производство, но не и в случая по реда на препращащата норма на чл.144 АПК. Това е така, тъй като АПК в чл.149, ал.5 предвижда, че за всяко лице с правен интерес може да оспори всеки административен акт с искане за обявяване на неговата нищожност без

ограничение във времето, от която правна възможност се е възползвала и жалбоподателката. Съществува изрична норма в АПК, уреждаща оспорването на административните актове с твърдения за тяхната нищожност, поради което и разпоредбата на чл.17, ал.2 ГПК не е приложима, тъй като не сме изправени пред „неуреден въпрос“ по смисъла на чл.144 АПК, за да е налице препращане към ГПК.

И точно защото заповедта по § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ се издава въз основа на влязъл в сила ПНИ, предметът на съдебния контрол при обжалването ѝ е сведен до съответствието на влезлия в сила ПНИ и дали са спазени изискванията за местоположението, границите, съседите, както и ограниченията на собствеността и основанията за тях. В този смисъл е и установилата се като трайна съдебна практика на върховната инстанция по този вид дела и обективизирана в решение № 17183 от 27.12.2011г., постановено по адм.д. № 11210 по описа за 2010г. на ВАС, IV отд., решение № 46 от 04.01.2008г., постановено по адм.д. № 9333 по описа за 2007г. на ВАС, IV отд., решение № 3090 от 01.03.2012г., постановено по адм.д. № 7585 по описа за 2011г. на ВАС, IV отд. и решение № 17039 от 22.12.2011г., постановено по адм.д. № 11334 по описа за 2010г. на ВАС, IV отд.

Доколкото в настоящия случай жалбоподателката не е оспорила в срок плана на новообразуваните имоти във връзка с неговата законосъобразност и с който план процесният имот е отреден и записан в регистъра към него на наследниците на Д.Н. Ж. в съответствие с § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл. 28а, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, кметът на община Хасково е бил задължен да издаде заповед за възстановяване на собствеността именно въз основа на влезлия в сила план. При условията на § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ кметът на съответната община действа при условията на обвързана компетентност.

Всъщност заповедта по § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ отразява правата на собствениците според ПНИ – съдържанието ѝ следва да съответства на отбелязванията в този план и това съответствие е предмет по съществото на настоящия спор за законосъобразността ѝ. Видно от събраните по делото доказателства и най-вече от данните от регистъра на новообразуваните имоти по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ за ж.р. „**** - 1“, гр. Хасково, с процесната заповед правилно и без каквото и да е било различие от ПНИ е индивидуализиран имотът, предмет на възстановяване. След като оспорваната заповед има идентично съдържание със записванията в ПНИ и регистъра към него, тя трябва да се цени като правилна и законосъобразна.

Основните твърдения на жалбоподателката са свързани с доводите ѝ за притежание на правото на собственост върху процесния имот въз основа на друг титул за собственост. Следователно е налице спор за материално право. В настоящото производство обаче е недопустимо разрешаването на такъв спор между субекта, комуто е възстановено правото на собственост по § 4к, ал. 7 ПЗРЗСПЗЗ и трето лице, което заявява самостоятелни права върху същия имот. Възникналият правен спор по аргумент от чл. 14, ал. 4 ЗСПЗЗ подлежи на решаване по реда на исковото производство. Разрешаването на този спор, съгласно § 4к ал.8 т.1 ПЗРЗСПЗЗ, може да бъде основание за изменение на влезлия в сила ПНИ.

С оглед всичко изложено по-горе, съдът намира, че направеното оспорване на процесния административен акт следва да бъде отхвърлено. Обжалваната заповед на Кмета на община Хасково е правилна и законосъобразна, тъй като е издадена при спазване на законовите изисквания, в предвидената форма, с необходимото съдържание и от компетентния административен орган. Същата съответства на влезлия в сила ПНИ и са спазени изискванията за местоположението, границите, съседите, както и ограниченията на собствеността и основанията за тях, респ. не страда от пороци, обосноваващи нейната нищожност.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, следва да бъде уважено съвременно направеното искане на ответника за разноси, като жалбоподателят бъде осъден да му заплати сумата 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и предвид конкретиката на спора.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. Т., ЕГН *****, с адрес: *****, съдебен адрес: *****, адв. Е. Т. Х. от АК - Хасково против Заповед № 484 от 25.03.2021г. на Кмета на Община Хасково, с която е наредено да бъде възстановено правото на собственост при условията на §46, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ на наследниците на Д.Н. Ж. върху новобразуван имот в строителни граници, определени с околоръстен полигон, одобрен с решение № 67/29.02.2000г. на Общински съвет Хасково с идентификатор 77195.706.75, ж.р.“****”, землище гр.Хасково, с площ 442 кв. м. при граници и съсед: 77195.706.440, двор; 77195.706.76, двор; 77195.706.77, двор; 77195.706.78, двор; 77195.706.74, двор; ограничения в собствеността няма.

ОСЪЖДА М. Х. Т., ЕГН *****, с адрес: *****, съдебен адрес: *****, адв. Е. Т. Х. от АК - Хасково, да заплати на Община Хасково, адрес: гр. Хасково, пл. „Общински” № 1, сумата 100,00 лв., представляваща направени разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Хасково в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 АПК.

Съдия при Районен съд – Хасково:/п/ не се чете.

Вярно с оригинала!

Секретар: Ц.С.